

(130) — Κρητήριο, ἡ διάλεξις τοῦ σοφοῦ με τὸν κόσμον, ἡ κρίσις τῆς ψυχῆς με τὸ σῶμα· διὰ μόχθου καὶ φιλοπονίας Ἰωάννου Δημητρίου Κωνσταντίνου Βοεβόδα νεωστὶ συντελέεν ἐκ τῆς Παλαιᾶς καὶ νέας Διαθήκης εἰς δόξαν καὶ ὄφελος τοῦ τῶν Μολδάβων γένους εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ εὐσεβεστάτου, ἐκλαμπροτάτου καὶ ὑψηλοτάτου αὐθέντου. καὶ ἡγεμόνος πάσης Μολδαβίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Ἀντιόχου Κωνσταντίνου Βοεβόδα, ποιμένοντος τὸ εὐσεβὲς ποιμνιον τῶν Μολδάβων τοῦ Πανιερωτάτου ἀρχιεπισκόπου Μητροπολίτου τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Σκυτζάβας κυρίου Σάββα· διὰ ἐπιμελείας δὲ, καὶ ἐπιτροπῆς τοῦ τιμιωτάτου καὶ εὐγενεστάτου ἀρχοντος κυρίου Λούπουλου Μπογδάνου, τοῦ καὶ Χατμάνου· ἐτυπώθη ἐν τῇ περιφήμῳ πόλει Ἰασίου τοῦ καὶ αὐθεντικοῦ θρόνου· ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου ζςς'. ἀπὸ Χριστοῦ γονίας 1698· μὴν Αὐγούστος λ'. ἐτυπώθη δὲ διὰ μόχθου τῶν ἐλαχίστων, Ἀθανασίου ἱερομονάχου, καὶ Διονυσίου μοναχοῦ, τῶν ἐκ τῆς Μολδαβίης Μολδαβονοελληγιστί· εἰς φυλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πόνημα τοῦτο ἀπό τινας ἀποδίδεται εἰς τὸν Βοεβόδα Καντημέρον (Ἰωάννην Δημητρίου Κωνσταντίνου).

(131) — Ὁρθόδοξος ὁμολογία τῆς Πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς, καὶ εἰσαγωγικὴ ἐκθέσις περὶ τῶν τριῶν μεγίστων ἀρετῶν, πίστεως, ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης· τυπωθεῖσα προτροπὴ καὶ δαπάνη τοῦ εὐσεβεστάτου, ἐκλαμπροτάτου, καὶ γαληνοτάτου Αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Ὀγκροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Μπασσαράμπα Βοεβόδα, τοῦ Μπραγκοβάνου· πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν· ἀρχιερατεύοντος τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Οὐγκροβλαχίας τοῦ πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου κυρίου κυρίου Θεοδοσίου· ἐν τῇ σεβασ-